

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยความพึงพอใจ และปัญหาของเกษตรกรต่อการปลูกฝรั่งกิมจูในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้ดำเนินการวิจัยพื้นที่หมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ในเขตหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นสถานที่ทำการวิจัย เนื่องจากในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหนึ่งในพื้นที่เป้าหมายของ โครงการปลูกฝรั่งกิมจูเพื่อจะยกระดับรายได้และความมั่นคงให้เกษตรกรในแหล่งปลูกฝรั่งกิมจูและยังมีเกษตรกรที่สนใจในการปลูกฝรั่งกิมจูเพิ่มมากขึ้น

3.2 กลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ได้ทำการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มเป้าหมายเกษตรกรที่ปลูกฝรั่งกิมจูในพื้นที่หมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งมีจำนวนเกษตรกรที่ทำการปลูกฝรั่งกิมจูจำนวน 32 ราย เพื่อการเก็บข้อมูลที่คงไว้ซึ่งคุณภาพของผลการวิจัยที่ได้รับ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการสุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 สุ่มจากกลุ่มประชากรเกษตรกรที่สามารถปลูกฝรั่งกิมจูใน หมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีจำนวนทั้งสิ้น 32 ราย

3.2.2 สำหรับขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่างจากจำนวนเกษตรกรทั้งหมด 32 ราย จากสูตรของ Yamane (1973:725 อ้างใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531:68) จากสูตร

$$n = N / (1 + \sqrt{Ne})$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

e = ค่าคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าสูตรได้ $N = 33$

$$e = 0.05$$

$$n = \frac{32}{1+32(0.05)^2}$$

$$= 29.62$$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 30 ราย

2.2.3 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้ว จึงนำมาคำนวณจากสัดส่วนที่เหมาะสมของประชากรในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยเทียบได้ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad N_i = \frac{nN_i}{N}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

N_i = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม

N_i = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

จากการคำนวณหาสัดส่วนขนาดตัวอย่างของประชากรในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งหมด 30 ราย

3.2.4 เมื่อได้จำนวนเกษตรกรตัวอย่างในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามสัดส่วนของผู้ให้ข้อมูลแล้วจึงสุ่มหาเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลจากบัญชีรายชื่อในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้ใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (close-ended questions) และคำถามปลายเปิด (open- ended questions) โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน เพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคมและลักษณะทางการเกษตรของเกษตรกร

ตอนที่ 2 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการปลูกฝรั่งกิมจูในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 3 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการปลูกฝรั่งกิมจูของเกษตรกรผู้ปลูกฝรั่งกิมจูในหมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

3.4 การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือก่อนการนำไปใช้ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา และทดสอบความเชื่อมั่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ทำการทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา เพื่อหาความสอดคล้องของเนื้อหาแบบสัมภาษณ์ที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสัมภาษณ์ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบถูกต้องของคำถามและลักษณะการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.2 ทำการทดสอบความเชื่อมั่น ของเครื่องมือเพื่อให้เกิดความเที่ยงในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการทดสอบกับเกษตรกรเป้าหมายในเขตพื้นที่หมู่บ้านหนองปรือ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 20 คน ก่อนการใช้จริง เพื่อทดสอบความเข้าใจในภาษา และคำถามที่ชัดเจนเข้าใจง่าย แล้วนำผลไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาตามแบบของ Cronbach (พวงรัตน์ ,2540:125-126) ตามสมการดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[\frac{1 - \sum S_i^2}{nS_t^2} \right]$$

α	หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเที่ยง
n	หมายถึง จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
S_i^2	หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_t^2	หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ผลการทดสอบความเชื่อมั่น ได้ค่า $\alpha = 0.928$ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540:126) ระบุไว้ว่า โดยหมายความว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงที่น่าเชื่อถือได้และสามารถนำไปทดสอบกับประชากร เวลาและสถานที่อื่นๆ ที่มีความใกล้เคียงกันได้ แสดงว่าแบบสัมภาษณ์ที่ใช้สำหรับงานวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถืออยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้จึงนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ไปรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย

3.5 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้มาจากการสอบถามตามแบบสัมภาษณ์ในภาคสนาม ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะทางเศรษฐกิจ เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ แรงงานในครัวเรือน ขนาดพื้นที่ในการปลูกฝรั่งกิมจู สภาพถือครองที่ดิน การเป็นสมาชิกสถาบันการเกษตร รายได้จากการปลูกฝรั่งกิมจู และการติดต่อกับเจ้าหน้าที่

5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้มาจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

5.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แปลผล และรายงานผลวิจัย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยจะนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบสมบูรณ์ ของข้อมูลในแบบสอบถาม และนำมาถอดรหัสโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิจัย สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

3.6.1 สถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของผู้ให้ข้อมูลสถิติที่ใช้วิเคราะห์คือความถี่ ร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย

3.6.2 การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อกิจกรรมต่างๆของภาครัฐ และ

เอกชน

3.6.3 เกษตรกรผู้ปฏิบัติ คำนวณค่าเฉลี่ย เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลระดับ ความพึงพอใจและปัญหาของเกษตรกรต่อการปลูกฝรั่งกิมจู โดยมี การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวความคิดของ Likert Scale (อ้างใน บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์,2531:249) คือ ความพึงพอใจที่ระบุไว้ว่า “พึงพอใจมากที่สุด” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 5 คะแนน “พึงพอใจมาก” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 4 คะแนน “พึงพอใจปานกลาง” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 3 คะแนน “พึงพอใจน้อย” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 2 คะแนน “พึงพอใจน้อยที่สุด” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 1 คะแนน สถิติที่ใช้คือค่าน้ำหนักเฉลี่ย นำมาเทียบกับระดับได้ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมาย

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ระดับปัญหาใดที่ได้ระบุว่า “ปัญหามากที่สุด” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 5 คะแนน “ปัญหาใจมาก” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 4 คะแนน “ปัญหาปานกลาง” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 3 คะแนน “ปัญหาน้อย” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 2 คะแนน “ปัญหาน้อยที่สุด” เทียบคะแนนให้เท่ากับ 1 คะแนน สถิติที่ใช้คือค่าน้ำหนักเฉลี่ย นำมาเทียบกับระดับได้ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมาย

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับปัญหาใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด

3.7 ระยะเวลาในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาประมาณ 30 วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 5 เดือน ตุลาคม 2560 ถึง วันที่ 5 เดือนพฤศจิกายน 2560